

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser) samt forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.

Som det vil erindres, blev der i februar måned i år vedtaget vidtgående ændringer i arbejdsløshedsloven. Sætserne for arbejdsløshedsunderstøttelsen blev forhøjet væsentligt, og medlemskontingentet blev gjort ensartet for arbejdsløsheds-kasser med samme understøttelsessætser, således at bidraget er uafhængigt af ledigheden i såvel den enkelte kasse som i samfundet som helhed. I forbindelse hermed påtog det offentlige sig i forhold til kasserne og deres medlemmer ikke alene en forøget refusion af udgifterne under de nuværende forhold med et forholdsvist lavt ledighedsniveau, men derudover tillige den fulde risiko for stigning i understøttelsesudgifterne som følge af forøgelse i ledigheden. Det skete ved indførelsen af en refusionsordning, hvorefter arbejdsløsheds-kasserne får fuld refusion af den del af deres understøttelsesudgifter, der ikke dækkes af det fastsatte medlemsbidrag.

Det blev endelig vedtaget, at arbejdsministeren inden udgangen af indeværende år skal fremsætte forslag til lov om overgang pr. 1. april 1968 til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af de funktioner, der i henhold til arbejdsløshedsloven påhviler de anerkendte arbejdsløsheds-kasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

Disse ændringer i arbejdsløshedsloven blev i februar måned vedtaget enstemmigt af folketinget på grundlag af en betænkning, som det af regeringen i 1964 nedsatte sagkyndige udvalg afgav i oktober måned sidste år.

I udvalget, hvori arbejdsmarkedets parter og de anerkendte arbejdsløsheds-kasser er repræsenteret, var der fuld enighed om de foreslåede ændringer og om forslaget om overgang af kontrol og anvisning fra arbejdsløsheds-kasserne til anvisningskontorerne. Denne enighed om indstillingen var

ikke udtryk for, at alle udvalgets medlemmer principielt var enige i alle de punkter, som indstillingen omfattede, men den var udtryk for, at man kunne gå ind for indstillingen som en helhed, fordi de forskellige parter på nogle punkter opnåede imødekommenhed over for deres ønsker imod til gengæld at fratage deres krav andre steder. Der er altså i virkeligheden tale om et kompromis mellem flere opfattelser, der har givet sig udtryk dels i de forbedringer af arbejdsløshedsloven, som blev vedtaget i februar, og dels i den overgang af kontrol og anvisning, som forudsattes gennemført.

Det nu foreliggende lovforslag er udarbejdet dels på grundlag af en betænkning, som er afgivet af en arbejdsgruppe, der på min anmodning har overvejet problemerne, dels på grundlag af en henvendelse fra arbejdsmarkedetsrådets til mig. I den nævnte arbejdsgruppe har der bl. a. været repræsentanter for arbejdsmarkedets parter og de anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Arbejdsgruppen har i hovedtræk tiltrådt forslaget i den her foreliggende skikkelse, bortset fra de ændringer, som den nævnte henvendelse fra arbejdsmarkedetsrådets har givet anledning til.

Jeg er klar over, at nogle af de foreslåede ændringer kan synes stridende mod tilvante forestillinger og traditioner, men her må jeg henvise til den enighed, der i februar måned var om forslaget både i folketinget og i arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964, og til den enighed, der er opnået i arbejdsgruppen. Når de implicerede parter er enige, må det være naturligt at søge deres forslag gennemført.

Efter disse indledende bemærkninger vil jeg gerne kort gøre rede for indholdet af lovforslaget.

Det foreslås, at der skabes et enheds-system inden for den offentlige arbejdsanvisning, således at den del af anvisningen, der hidtil har ligget hos de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, overgår til de offentlige arbejdsanvisningskontorer, og samtidig foreslås det at lade kontrollen med ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser overgå til anvisningskontorerne. Det vil altså kort og godt sige, at forbundene og arbejdsløsheds-kasserne fremtidig må henvise deres ledige medlemmer til arbejdsanvisningskontoret.